

ERGENLERİN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARI İLE OKUL AİDİYETİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Dr. Öğr. Üyesi. Zekeriya Temircan

Kapadokya Üniversitesi, Beşeri Bilimler Fakültesi, Psikoloji Bölümü,
zekeriya.temircan@kapadokya.edu.tr,
ORCID: 0000-0001-6017-3403

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ADOLESCENTS' HEALTHY LIFESTYLE BEHAVIORS AND SCHOOL BELONGING

ÇALIŞMA TÜRÜ: ARAŞTIRMA MAKALESİ

Özet: Bu araştırmanın amacı ergenlerin sağlıklı yaşam biçimi davranışları ile okul aidiyetleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırmanın örneklemini 8 ve 11. sınıflardan oluşan toplam 186 ergen oluşturmuştur. Katılımcılardan veriler sosyodemografik form, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği ve Okula Aidiyet Duyusu Ölçeği kullanılarak elde edilmiştir. SPSS 25.0 programı ile verilerin analizleri için betimleyici istatistikler, bağımsız t-testi, ANOVA ve Pearson korelasyonu kullanılmıştır. Bulgular arasında katılımcıların sınıf düzeyleri ile sağlıklı yaşam biçimi davranışları alt ölçekleri olan sağlık sorumluluğu, beslenme ve kişilerarası destek arasında istatistiksel anlamlılık bulunmuştur. Kadınların Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışı alt gruplardan kişilerarası destek puanı erkeklere oranla daha yüksek bulunmuştur. Reddedilmişlik duygusu ile stres yönetimi arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır. Sonuç olarak; ergenlerin sağlıklı yaşam biçimi davranışları ile okula aidiyet duygusu arasında ilişki olduğu tespit edilmiştir. Ergenlerin sağlıklı yaşam biçimi davranışı sergilemeleri, okula aidiyet duygularının gelişmesine, motivasyonlarına, sosyal-duygusal gelişimlerine ve akademik başarılarına olumlu katkılar sağlayacaktır.

Anahtar Sözcükler: *ergenler, okul aidiyeti, sağlıklı yaşam, davranış*

Abstract: The aim of this study is to examine the relationship between adolescents' healthy lifestyle behaviors and school belonging. The sample of the study consisted of a total of 186 adolescents from 8th and 11th grades. Data from the participants were obtained using the sociodemographic form, the Healthy Lifestyle Behaviors Scale and the Sense of School Belonging Scale. Descriptive statistics, independent t-test, ANOVA and Pearson correlation were used for data analysis with SPSS 25.0 program. Among the findings, statistical significance was found between the class levels of the participants and the subscales of healthy lifestyle behaviors such as health responsibility, nutrition and interpersonal support. The interpersonal support score of women from the Healthy Lifestyle Behavior subgroups was found to be higher than that of men. A positive and significant relationship was found between the feeling of rejection and stress management. As a result; it has been determined that there is a relationship between the healthy lifestyle behaviors of adolescents and the sense of belonging to the school. Adolescents' healthy lifestyle behaviors will contribute positively to the development of their sense of belonging to school, their motivation, social-emotional development and academic success.

Keywords: *adolescents, school belonging, healthy life, behavior*

GİRİŞ

Ergenlik dönemi içerisinde birçok gelişimsel süreç barındıran bireylerin fiziksel, hormonal, psikolojik, zihinsel ve duygusal yönden gelişme ve olgunlaşma gösterdiği zorlu bir dönemdir (Dağdevire & Şimşek, 2013). Çocukluk döneminden erişkinliğe geçiş dönemi olarak adlandırılan bu dönemde her bireyin karşılaştığı birçok sorun bulunmaktadır. Gelişimin en hızlı olduğu bu dönemde bireyler sadece fiziksel ve hormonal değil aynı zamanda psikososyal ve bilişsel yönden de erişkinliğe adım atmaya başlarlar (Özgök, 2013). Bireyler bilişsel gelişimin soyut işlemler dönemini bu süreçte olgunlaştırırken yaşam boyunca sağlıklı bir yetişkin olmak adına atılacak adımların zeminini oluştururlar (Yu ve diğerleri., 2022). Farklı gelişimsel süreçlerin yanı sıra birçok görevi de içinde barındıran ergenlik süreci bireylere eğitim, sağlıklı davranış biçimleri, olgunlaşma ve sağlıklı iletişim kurabilme gibi sorumluluklarda yüklenmelidir (Bellici, 2015). Ergenler bu dönemde ayrıca kimlik arayışı, gözle görülebilir olma, bağımsız olma isteği ve bedensel imaj konuları ile fazlaca ilgilidir. Bu bağlamda bireyin ilk sosyal oluşturan anne-baba dan sonra okul dönemi ile bu konular farklı gelişim ve sosyalleşme etkisi altına girer. Özellikle ergenlik döneminde okul kavramı önemini daha da artırarak ergen bireylerin yetenek ve becerilerini hem geliştirme hem de kullanma yönünden test etme imkânı sunar (Sarı, 2012). Ergenler özellikle okul ortamında örnek rol modeller alma, kariyer planı yapma, gelecek yönelimlerini belirleme ve diğer sağlıklı yaşam biçimi davranışları (Doğan, Sapmaz & Totan, 2011) sergilemenin yanı sıra, sigara, alkol, madde bağımlılığı, alkol, sağlıksız beslenme gibi olumsuz ve riskli davranışlarda sergileyebilirler (Sanchez ve diğerleri., 2007). Bu nedenle ergenlerin okul aidiyeti kazanması olumsuz sağlık davranışlardan uzak durması konusunda ergen bireyler için anahtar rol oynamaktadır (Demirezen & Coşansu, 2005). Okulun sosyal bir ortamın olmasının dışında bir yaşam alanı (İhtiyaroğlu & Demir, 2015) olarak düşüldüğünde ergenlerin gelişimsel ihtiyaçlarını karşıladığı bu ortamda olumlu ve olumsuz davranışlara maruz kalmaları ihtimali yüksek görülmüştür (Arastaman, 2009). Kılıçoğlu'na (2014) göre okul aidiyet duygusu içerisinde eğitim ve psikoloji ile bağlantılı kavramları taşıyan ve öğrencilerin bir topluluğa dahil olduklarını gösteren sosyal bir kurumdur. Günalan (2018) bu tanıma destekletici olarak öğrencilerin bu sosyal ortamda birbiriyle sağlıklı iletişim kurarak olumlu duygular geliştirmesi sonucunda sosyolojik, psikolojik ve gelişimsel ihtiyaçlarının giderildiği ortam olarak belirtmiştir. Ergenlerin okula aidiyet hisselerinin oluşması, arkadaşlık ortamlarının kurulması, öğretmen-öğrenci arasında pozitif

ilişkiler, sosyokültürel faaliyetlere katılım, memnuniyet düzeyinin yüksek olması, okulda sunulan akademik program çeşitliliği ile ilişkilendirilmiştir (Al-Kandari & Vidal, 2007). Yapılan çalışmalarda okula aidiyet duygunun akademik başarıyı artırma (Booker, 2004), motivasyonu olumlu yönde etkileme (Doğan, 2015) ve riskli davranışları azaltma yönünde bulgular saptanmıştır (Nichols, 2008). Aynı zamanda okula aidiyet duygusu yüksek olan öğrenciler arasında okula bırakma oranının düşük olduğu da belirtilmiştir (Hughes, Im & Allee, 2015). Egzersiz, fiziksel aktivite, beslenme, uyku, sağlık sorumluluğu bilincinde olma, kişilerarası iletişim ve stres yönetimi gibi sağlıklı yaşam biçimi davranışları arasında en yaygın olarak gösterilen davranışların riskli ve olumsuz davranışları önleyerek ergenlerin ruhsal sağlığı ve akademik performansları üzerinde olumlu etkiye sahip olduğu saptanmıştır (Portela-Pino ve diğerleri., 2021). Ergenlik dönemi bireylerin bu sağlıklı ve sağlıksız davranış biçimlerinin farkına varabileceği en önemli gelişim süreçleri arasında gösterilmiştir.

Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre yetişkinler arasındaki erken ölümlerin üçte ikisinin ve toplumsal hastalıkların üçte birinin ergenlik döneminde edinilen sigara, alkol, fiziksel hareketsizlik, şiddet ve sağlıksız cinsel ilişki gibi olumsuz sağlık davranışları sonucunda olduğu belirtilmiştir (Karadamar, Yiğit & Sungur, 2014; WHO, 2013). Bununla beraber, ABD’de lise öğrencilerinin 11%’i, Kanada’da 20%’si, Brezilya’da 59%’u ve Mısır’da %65’i yukarıda bahsedilen bir veya birden daha fazla sağlıksız davranış biçimlerinden dolayı okul aidiyeti ve duygusu gelişmeyerek eğitimi bıraktıkları belirtilmiştir (Taylı, 2008). Türkiye’de sınıf tekrarı yapan 14 ile 18 yaş arası öğrencilerin 11%’nin sigara, alkol ve benzeri maddeler kullandıkları tespit edilmiştir (MEB, 2013). Sınıf tekrarı yapan öğrencilerin üçte birinden fazlasının derslerde anlatılan konuları anlamakta zorlandıkları, büyük çoğunluğunun verimli ders çalışma alışkanlıklarına ve yarısından fazlasının ders çalışma alışkanlığına sahip olmadıklarını ve bu nedenle okulu bırakma isteklerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir (MEB, 2013). Bulgular ayrıca bu öğrencilerin 9.8%’inin psikolojik sorunlar yaşayarak, okulda arkadaşlık kurmakta güçlük çektiğini, uyum problemleri yaşadığını belirtmiştir. Öğrencilerin yaşadıkları bu sorunlardan dolayı okula aidiyet duygusunun olumsuz etkilendiği yorumu yapılabilir. Araştırmalar, Türk toplumunda özellikle sağlıksız beslenme, fiziksel hareketsizlik, sigara, alkol ve uyuşturucu kullanımı gibi sağlıksız davranış biçimlerinin ergenler arasında yaygın olduğunu belirtmiştir (Aydın ve diğerleri., 2013; Binay, 2012; Özgök & Sarı, 2016). Ayrıca hazırlanan Avrupa İlerleme Raporu’nda Türkiye’de,

sağlıksız yaşam biçimi davranışları, öğretmen ile ilgili sorunlar, toplumsal, ailesel ve kişisel nedenlerden dolayı ortaöğretimi terk eden gençlerin yarısından fazlasının 18 yaş ve altı çocuklar da yoğun olarak görüşüldüğü tespit edilmiştir (Avrupa Komisyonu, 2012). Ergenlerde okula aidiyet duygusunun ihmal edilmesi, bu sorunların büyümesine yol açacağı gibi eğitim sistemine özgü birçok olgunun aydınlatılması içinde bir engel oluşturabilir. Bu bağlamda, ergenlerin sağlıklı yaşam biçimi davranışları ile okul aidiyeti arasındaki ilişkinin araştırılması önem kazanmıştır. Alan yazında hem okul aidiyeti hem sağlıklı yaşam biçimleri hakkında farklı çalışmalar yapılmış olsa da ergenlerin okul aidiyeti ve sağlıklı yaşam biçimi davranışları arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışma, ergenlerin sağlıklı yaşam biçimi davranışları ile okul aidiyeti arasındaki ilişkiyi incelemek amacı ile yapılmıştır.

YÖNTEM

Araştırma Deseni

Araştırma nicel araştırma tekniklerinden betimsel bir çalışmadır. Betimsel araştırmalar, araştırılan problemin durumunu dikkatli ve eksiksiz şekilde açıklamaya yöneliktir. Bu çalışmada, ergenlerin sağlıklı yaşam biçimi davranışları çeşitli değişkenler açısından incelendiği ve okula aidiyet duygusu arasındaki ilişki incelenmiştir.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Ürgüp ilçesi oluştururken, örneklemini Ürgüp ilçesinde bulunan ortaokul ve liselerde eğitim gören 12-18 yaş aralığındaki 186 ergen birey oluşturmuştur. Örneklem G-power analizi ile etki boyu düşük (0.10) alındığında %95 güç ve %80 güven aralığında 186 olarak belirlenmiştir. Basit rastgele örnekleme yöntemi ile seçilen katılımcılar çalışmaya gönüllü olarak katılmışlardır. Örnekleme yer alan öğrencilerin istatistiksel bilgileri Tablo 1’de verilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Verilerin toplanmasında Sosyodemografik bilgi formu, Okula Aidiyet Ölçeği ve Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği kullanılmıştır.

Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği; Walker, Sechrist ve Pender (1987) tarafından geliştirilen ölçek araştırmacılar tarafından farklı çalışmalarda bireylerin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını ölçmek amacı ile kullanılmıştır. Ölçeğin Alpha güvenirlik katsayısı 0.94'dir. Ölçeğin alt faktörlerinin Alpha katsayı güvenirliği değeri 0.79-0.87 arasında değişmektedir. Esin (1999) tarafından ölçeğin Türkçe'ye uyarlanması yapılarak, ölçeğin güvenilir ve geçerli katsayıları yüksek olarak bulunmuştur. Ölçek 4'lü likert tipi şeklinde olup; Hiçbir zaman (1 puan), Bazen (2 puan), Sık sık (3 puan) ve Düzenli (4 puan) yanıtlarını içermektedir. Ölçeğin değerlendirilmesi en düşük (48) ve en yüksek (192) puan aralığında yapılmaktadır. Yüksek alınan puan olumlu sağlık davranışı biçimleri olarak değerlendirilirken düşük puan olumsuz sağlık davranışı biçimleri olarak değerlendirilmektedir. Ölçek altı farklı alt maddeden oluşmaktadır; kendini geliştirme ($r=.99$), sağlık sorumluluğu ($r=.98$), egzersiz (.97), beslenme (.98), kişiler arası destek (.97) ve stres yönetimidir (.98). Toplam Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları için 0.99 olarak hesaplanmıştır.

Okul Aidiyet Duygusu Ölçeği (OADÖ); İlk olarak Goodenow (1993) tarafından geliştirilen ölçeğin Türkçe'ye uyarlanması Sarı (2011) tarafından yapılmıştır. 5'li likert tipi şeklinde olan ölçek 18 madden oluşarak cevaplar 1. Hiç doğru değil, 2. Doğru değil, 3. Karasızım, 4. Doğru, 5. Tamamen doğru olarak nitelendirilmiştir. Ölçek okul aidiyet duygusu ile ilgili olumlu maddelerin yanı sıra olumsuz ifadeleri içeren maddelerde bulundurarak ters puanlama hesabı yapmaya olanak sağlamaktadır. Olumlu ifadeler okula aidiyet duygusu maddeleri içerisinde yer alırken olumsuz ifade maddeleri Reddedilmişlik Duygusu olarak tanımlanmıştır. Sarı (2011) tarafından yapılan analizler sonucunda Okula Aidiyet Duygusuna ilişkin alfa iç tutarlılık katsayısının .84; Reddedilmişlik Duygusuna ilişkin alfa iç tutarlılık katsayısının .78 olduğu saptanmıştır. Madde-toplam puan korelasyonları .31-.61 arasındadır.

Verilerin Değerlendirilmesi

Araştırmanın verileri SPSS 25.0 programı ile değerlendirilmiştir. Tanımlayıcı veriler sıklık, yüzde dağılımı, ortalama (\pm) ve standart sapma ($X \pm SD$) olarak sunulmuştur. Cinsiyet ve sınıf düzeyleri yapılan gruplandırmalara bağlı olarak okula aidiyet toplam puanı ve sağlıklı yaşam biçimi davranışları alt boyutları açısından karşılaştırılmıştır. Veriler bağımsız t-testi, ANOVA (tek yönlü varyans analizi) testi ve Pearson korelasyon analizleri yapılarak incelenmiştir. İstatistiksel anlamlılık düzeyi p değeri .05 kabul edilerek hesaplanmıştır.

Araştırmanın Etik Yönü

Araştırma için Kapadokya Üniversitesi Etik Komisyonunda yazılı onay ve katılımcıların ebeveynlerinden onam formu alınmıştır. Çalışmaya katılım gönüllük esası üzerine olup katılımcılar hiçbir baskıya maruz bırakılmadan çalışmadan çekilme ya da katılmama hakkına sahip oldukları belirtilmiştir.

BULGULAR VE YORUM

Yapılan çalışmada ergenlerin sosyodemografik özelliklerine ait bulgular Tablo 1'de belirtilmiştir. Çalışmaya katılanların büyük çoğunluğunu (61.3%) erkek öğrenciler oluştururken kadın öğrenci katılım oranı 38.7%'dir. Katılımcıların sınıf düzeyi dağılım oranları birbirine eşit olup çalışmaya en fazla katılım 9.sınıf öğrencilerinden olmuştur (34.9%). Katılımcıların annelerinin eğitim düzeyleri dağılımı arasında 29.5%'i ortaokul mezunu olup yalnızca 13.2%'si üniversite mezunu olduğunu belirtmiştir. Babaların eğitim düzeyleri arasında en yüksek oran (41.3%) lise mezunu olarak belirtilirken üniversite mezunu oranı 20.7% olarak belirtilmiştir. Annelerin ve babaların eğitim düzeylerine bakıldığında annelerin okur-yazar olmama durumu (18.2%) babaların okur-yazar olmama (6.4%) durumundan daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Tablo 1

Katılımcıların sosyodemografik özellikleri dağılımı (N= 186)

	Sayı (N)	%	
Cinsiyet	Kadın	72	38.7%
	Erkek	114	61.3%
Sınıf düzeyi	8.sınıf	38	20.4%
	9.sınıf	65	34.9%
	10.sınıf	44	23.6%
	11.sınıf	39	21.1%
Anne eğitim düzeyi	Okur-yazar değil	34	18.2%
	İlkokul mezunu	45	24.1%

	Ortaokul mezunu	55	29.5%
	Lise mezunu	28	15%
	Üniversite mezunu	24	13.2%
	Okur-yazar değil	12	6.4%
	İlkokul mezunu	36	19.3%
Baba eğitim düzeyi	Ortaokul mezunu	23	12.3%
	Lise mezunu	77	41.3%
	Üniversite mezunu	38	20.7%

Katılımcıların cinsiyetlerine göre toplam okula aidiyet puanı ve sağlıklı yaşam biçimi davranışları alt ve toplam puanı da Tablo 2 de verilmiştir. Buna göre cinsiyet ile okula bağlılık, reddedilmişlik duygusu, kendini gerçekleştirme, sağlık sorumluluğu, egzersiz, beslenme, stres yönetimi arasında istatistiksel olarak anlamlılık bulunmamıştır. Ancak cinsiyet ile kişilerarası destek ($p=.001$) arasında istatistiksel anlamlılık bulunmuştur. Bununla beraber, sağlıklı yaşam biçimi davranışı alt ölçeği olan kişilerarası destek puanı kadınlarda (44.57 ± 3.08) erkeklerden (39.17 ± 5.83) daha yüksek olduğu saptanmıştır. Yine Tablo 2'deki sonuçlara göre cinsiyet ile okula aidiyet ve sağlıklı yaşam biçimi davranışları alt ölçekleri puanları normal dağılım göstermiştir. Erkeklerde okula bağlılık (32.11 ± 3.83), beslenme (19.80 ± 3.96) ve stres yönetimi puan ortalamaları (18.22 ± 4.18) kadınlara göre yüksek bulunurken, kadınlarda reddedilmişlik duygusu (33.14 ± 7.21), toplam okula aidiyet (61.60 ± 11.52), kendini gerçekleştirme (36.24 ± 5.11), sağlık sorumluluğu (28.53 ± 3.58), egzersiz (51.96 ± 4.63), ve kişiler arası destek (44.57 ± 3.08) puan ortalamaları erkeklere yüksek bulunmuştur.

Tablo 2

Katılımcıların Cinsiyetlerine göre Toplam Okula Aidiyet Duygusu ve Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları ve alt ölçek Puanları T-testi sonuçları

	Kadın (X±SD)	Erkek (X±SD)	T	P
Okula bağlılık	28.43 ±6.72	32.11 ±3.83	-0.241	.217
Reddedilmişlik duygusu	33.14 ±7.21	28.66 ±3.72	1.325	.752

Toplam Okula Aidiyet	61.60 ±11.52	60.68 ±5.97	-1.852	.365
Kendini Gerçekleştirme	36.24 ±5.11	12.43 ±3.15	2.478	.872
Sağlık Sorumluluğu	28.53 ±3.58	27.86 ±4.29	-1.557	.322
Egzersiz	51.96 ±4.63	47.20±3.88	0.028	.557
Beslenme	18.45 ±3.98	19.80 ±3.96	1.096	.102
Kişilerarası Destek	44.57 ±3.08	39.17 ±5.83	1.736	.001*
Stres Yönetimi	15.78 ±4.77	18.22 ±4.18	0.638	.221
Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları (Toplam Puan)	196.32 ±20.38	164.96 ±24.22	1.987	.143

*P < 0.01 ile anlamlı

Katılımcıların sınıf düzeyi değişkenine göre öğrencilerin okula aidiyet ve sağlıklı yaşam biçimi davranışları alt boyutları arasında anlamlı bir fark olup olmadığını tespit etmek amacı ile Tablo 3'te ANOVA sonuçları verilmiştir. Öğrencilerin sınıf düzeyleri arttıkça okula aidiyet duygusunun artması ve sağlıklı yaşam biçimi davranışları sergilemeleri varsayılmıştır. Bununla beraber, varsayımlar arasında okula sınıf düzeyi, okula aidiyet duygusu ve sağlıklı yaşam biçimi davranışları arasında anlamlı bir farkın olacağı düşünülmektedir. Tablo 3'te ki sonuçlara göre okula aidiyet toplam puanı ile sınıf düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlılık bulunmuştur (p=.001). Katılımcıların sınıf düzeylerinin okula aidiyet toplam puanı ve sağlıklı yaşam biçimi davranışları toplam puanı aralarında farklılıklar vardır. Katılımcıların sınıf düzeyleri ile sağlıklı yaşam biçimi davranışları alt ölçekleri olan sağlık sorumluluğu (p=.011), beslenme (p=.004) ve kişilerarası destek (.001) arasında istatistiksel anlamlılık saptanmıştır. Sınıf düzeyleri arasında 10.sınıf öğrencilerinin okula aidiyet puanları (69.12 ±11.62) diğer sınıflara göre daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca yine 10.sınıf öğrencilerin sağlık sorumluluğu (28.07 ±3.09) ve beslenme davranış biçimleri (26.63 ±3.67) diğer sınıflara göre yüksek bulunurken, 8.sınıfların kişilerarası destek puanı (48.11 ±3.99) diğer sınıflara göre daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca sınıf düzeylerine göre yapılan Kruskal Wallis testi sonucuna göre ergenlerin okula aidiyet duygusu puanlarının sınıf düzeylerine göre anlamlı olarak farklılaştığı görülmüştür ($\chi^2=42.357$, p=.000). Ergenlerin sınıf düzeyleri arttıkça okula aidiyet duygusu puanlarının azaldığı görülmüştür.

Tablo 3

Katılımcıların Sınıf Düzeylerine göre Toplam Okula Aidiyet Duygusu ve Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları ve alt ölçek Puanları ANOVA Sonuçları

	8.Sınıf (X±SD)	9.Sınıf (X±SD)	10.Sınıf (X±SD)	11.Sınıf (X±SD)	F	P
Okula bağlılık	40.25 ±3.08	28.43 ±6.72	29.55 ±5.07	32.11 ±3.83	0.352	.752
Reddedilmişlik duygusu	22.78 ±6.12	33.14 ±7.21	39.48 ±6.42	28.66 ±3.72	1.325	.362
Toplam Okula Aidiyet	63.05 ±9.25	61.55 ±13.96	69.12 ±11.62	61.52 ±7.27	4.587	.001*
Kendini Gerçekleştirme	18.42 ±3.85	21.36 ±3.21	16.96 ±2.75	23.78 ±4.45	2.668	.522
Sağlık Sorumluluğu	22.13 ±3.08	26.66 ±2.78	28.07 ±3.09	25.85 ±3.19	1.783	.011*
Egzersiz	32.14 ±4.31	35.45 ±4.08	21.44 ±2.70	33.26±3.07	0.352	.541
Beslenme	13.74 ±3.22	18.85 ±4.73	26.63 ±3.67	19.44 ±2.71	3.578	.004*
Kişilerarası Destek	48.11 ±3.99	39.17 ±2.99	37.08 ±2.77	24.55 ±5.08	3.995	.001*
Stres Yönetimi	19.45 ±2.34	13.58±3.84	23.46 ±3.55	24.09±3.52	0.332	.298
Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları (Toplam Puan)	184.82 ±19.72	148.27 ±20.64	142.08 ±15.85	150.38	5.182	.335

*P < 0.05 ile anlamlı

Tablo 4 yapılan Pearson korelasyon analiz sonucunda reddedilmişlik duygusu ile stres yönetimi ($r=.022$, $p<.01$) arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır. Ergenlerde reddedilmişlik duygusu arttıkça stresinde arttığı söylenebilir. Ayrıca okula aidiyet toplam puanı ile kişilerarası destek arasında ($.002$, $p<.01$) pozitif yönden anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Ergenlerde kişilerarası destek arttıkça okula aidiyetin arttığı söylenebilir. Bununla beraber okula aidiyet toplam puanı ile sağlıklı yaşam biçimi davranışları toplam puanı ($r=.18$, $p<.01$) arasında pozitif yönden anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur. Yapılan korelasyon sonucunda sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının bazı alt ölçekleri (kendini gerçekleştirme, sağlık sorumluluğu, egzersiz) ile okula aidiyet arasında

anlamli bir ilişki bulunmamış olsa da, olumlu sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının ergenler arasında okula aidiyet duygusunu arttırdığı söylenebilir.

Tablo 4

Okula Aidiyet Duygusu ve Toplam Puanı, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Toplam Puanı ve Alt Ölçek Puanları Pearson Korelasyon Analiz Sonuçları

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.Okula bağlılık	1									
2.Reddedilmişlik duygusu	-.320	1								
3.Toplam Okula Aidiyet	.254	.045	1							
4.Kendini Gerçekleştirme	.362	.105	.447	1						
5.Sağlık Sorumluluğu	.102	-.542	-.603	.428	1					
6.Egzersiz	.154	.551	.778	.361	.141	1				
7.Beslenme	.825	.475	.204	-.395	.285	.563	1			
8.Kişilerarası Destek	.320	.302	.002**	.297	.639	.365	.842	1		
9.Stres Yönetimi	.542	.022**	-.667	.107	.789	.145	.265	.099	1	
10.Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları (Toplam Puan)	.220	.441	.18**	.551	.654	.541	.203	.051	.692	1

**p<.01

TARTIşMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu araştırmada ergenlerin okula aidiyet duygusu ve sağlıklı yaşam biçimi davranışları arasındaki ilişki incelenmiştir. Ergenlerin okula aidiyet duygusu ile sağlıklı yaşam biçimi davranışları alt ölçeği; sağlık sorumluluğu, beslenme ve kişilerarası destek arasında pozitif yönde istatistiksel olarak anlamlılık bulunmuştur. Bununla beraber çalışmanın sonucunda okula aidiyet duygusunun cinsiyete göre farklılık göstermediği bulunmuş, cinsiyetin sağlıklı yaşam biçimi davranışları alt ölçeklerinden kişilerarası destek puanının kadınlarda erkeklere oranla daha yüksek olduğu tespit

edilmiştir. Cemalcılar (2010) çalışmasında 7 ve 8. sınıf öğrencileri ile yapılan çalışmada okula aidiyet duygusunun cinsiyete göre farklılaşmadığı görülmüştür. Çalışmanın bulguları literatürde bu araştırma ile desteklense de alan yazında okula aidiyet ve cinsiyet arasında farklı bulgular belirten birçok araştırmada mevcuttur (Adelabu, 2007; Johnson, Crosnoe & Thaden, 2006; Nichols, 2008). Alan yazında kadınlarda okula aidiyet duygusunun erkeklere göre daha yüksek olduğu belirtilmiştir (Arastaman, 2006). Korpershoek (2016) tarafından yapılan araştırmada, okula aidiyet duygusu yüksek olan kız öğrencilerin erkeklere oranla daha iyi akademik performans sergiledikleri, daha başarılı ilişkiler kurdukları, daha olgun sosyal ve duygusal gelişim gösterdikleri ve daha olumlu davranışlar sergiledikleri gözlenmiştir. Bununla beraber, Eccles ve Roeser (2011) yaptığı çalışmada erkek öğrenciler arasında reddedilmişlik duygusunun yüksek olmasının okula aidiyet duygusunu negatif yönde etkilediği görülmüştür. Araştırmanın bulguları arasında, okula aidiyet ile benlik kavramı ve özyeterlik arasındaki ilişkinin, öğrencilerin sosyal-duygusal işleyişi, kişilerarası ilişkileri, derse katılımları ve ders başarılarını etkilediği belirtilmiştir. Mevcut çalışmanın bulguları arasında ergenlerin reddedilmişlik duygusunun artması ile stres arasında pozitif yönde ilişki saptanırken, okula aidiyet duygusunu olumsuz yönde etkilediği belirtilmiştir. Kişilerarası desteğin hem reddedilmiş duygusunun azalmasına hem de okula aidiyet duygusunun artmasını sebep olacağı söylenebilir. Yapılan diğer çalışmalarda kız öğrencilerin okula aidiyet duygusunun erkeklere oranla daha yüksek olduğu belirtilmiş ve bunun neticesinde kız öğrenciler arasında öz-yeterlilik düzeylerinin, derslere ve okul faaliyetlerine katılım oranlarının daha yüksek olduğu bulunmuştur (Johnson, Crosnoe & Thaden, 2006; Neel & Fligni, 2013; Thomson, 2005). Hascher and Hagenauer (2010) tarafından yapılan çalışmada, devamsızlık oranı yüksek olan ve okula kendini bağlı hissetmeyen öğrencilerin derslerde başarısızlık ve okulu bırakma oranlarının erkeklerde kızlara oranla daha yüksek olduğu bulunmuştur. Ergenlerin sınıf düzeyleri arttıkça okula aidiyet duygusunun azaldığı görülmüştür. İdare-öğretmen ilişkisi, okul ortamı, fırsat eşitliği, akran ilişkisi, sosyal destek ve ergenlerin psikolojik durumlarının ergenlerin yaşları ve sınıf düzeyleri ilerledikçe okula aidiyet duygularının belirmesinde önemli rol oynayan faktörler arasında sayılmıştır (Altınsoy, 2016). Bunun yanında ergenlerin davranışsal boyutlarının, okul içi ve dışı faaliyetlerin okula aidiyet duygusunu belirlemede etkili olduğu görülmüştür (Furrer & Skinner, 2003). Neel ve Fuligni (2013) yaptıkları çalışmada ergenler arasında yıllar ilerledikçe okula aidiyet duygusunda azalmalar bulunduğunu belirtmiştir. Gökdal (2019) çalışmasında okula aidiyet duygusu yüksek olan ergenlerin karşılaştıkları sorunları çözmede olumsuz davranışları az sergiledikleri, arkadaşları

ve öğretmenleri ile pozitif bağ kurdukları ve sosyal destek mekanizmasını daha iyi kullandıkları saptanmıştır. Bununla beraber Taylor ve Parsons (2011) yaptığı araştırmada ergenlerin sınıf düzeylerinin okula aidiyet duygusu ile bir ilişkisinin olmadığını, öğretmen-öğrenci ilişkilerinin, eğitim kalitesinin ve sosyal desteğin okula aidiyet duygusu üzerinde etkisinin olduğu belirtilmiştir. Alan yazında her ne kadar okula aidiyet konusu hakkında çalışmalar yapılmış olsa da sağlıklı yaşam biçimi davranışları ile ilişkini inceleyen çalışma bulunmamaktadır. Yapılan çalışmada sağlıklı yaşam biçimi davranışları alt ölçeği olan kişilerarası destek ve cinsiyet arasında istatistiksel olarak anlamlılık bulunmuştur. Bununla beraber ergenler arasında kişilerarası destek puanı kadınlarda erkeklerden daha yüksek olduğu saptanmıştır. Katılımcıların sınıf düzeyleri ile sağlıklı yaşam biçimi davranışları alt ölçekleri olan sağlık sorumluluğu, beslenme ve kişilerarası destek arasında istatistiksel olarak anlamlılık saptanmıştır. Steinberg (2013)'e göre yakın ilişkiler ve kişilerarası desteğin ergenlerin okula aidiyet duygusu üzerinde ve psikolojik iyi oluş halleri üzerinde olumlu etki gösterdiği belirtilmiştir. Sosyal desteği az olan ergenlerin yalnızlık duygusu yaşayarak kendilerini buldukları ortamdan soyutlama, psikolojik iyi oluş hallerinde olumsuz yönde değişme ve sorunlarla baş etme yeteneklerini kaybetme durumları ile karşılaştıkları gözlemlenmiştir. Bu durumda stres yönetimini iyi yapamayan ergenlerin olumsuz sağlık davranış biçimleri sergileme olasılıkları artmakla birlikte, okul derslerinde başarısızlık, kişilerarası iletişimde sorun yaşama, okulu bırakma, devamsızlık sorunu yaşama ve umutsuzluk gibi olumsuz deneyimler sonucunda okula aidiyet duygusunda azalmalar yaşanabileceği belirtilmiştir (King, Ganotice & Watkins, 2014). Altınsoy ve Özyer (2018) çalışmasında lise öğrencilerinin okula aidiyet duygusunun artması sonucunda yaşam amaçlarının da daha netleştiğini belirtmiştir. Arslan (2019) çalışmasında okula aidiyet duygusu yüksek olan öğrencilerin daha erken gelecek planı yaptığı, kariyer seçimlerini daha erken belirlediği ve bu amaçları için daha planlı ve düzenli çalıştıklarını belirtmiştir. Yaşam amacının daha belirgin olması durumunda ergenlerin kariyer planı yapma, gelecek amaçlarını belirleme ve o doğrultuda çözümler üretme ve riskli davranışlardan uzak durma hem okulda aidiyetlerini artırabileceği gibi hem de hedeflerine ulaşmada yardımcı belirleyici rol oynayacaktır. Gelişim döneminin en önemli süreci olan ergenlik döneminde ergenlerin yaşam amaçları belirlemesi davranışlarında, duygularında ve düşüncelerinde okula ve okul aidiyetine karşı olumlu katkılar sağlayabilecektir. Yapılan diğer çalışmalarda okul aidiyeti yüksek olan öğrencilerin sağlıksız yaşam biçimi davranışlarında sigara kullanma, kaygı, stres, yalnızlık ve umutsuzluk gibi psikolojik sorunları daha az yaşarken (Cicognani, Klimstra &

Goossens, 2014), okula aidiyeti düşük olan ergenler arasında olumsuz davranışların görülme sıklığı ve psikolojik sorunların çok görüldüğü belirtilmiştir (Hendrick, 2009).

Sonuç olarak; ergenlerin sağlıklı yaşam biçimi davranışları ile okula aidiyet duygusu arasında ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bu nedenle sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının olumlu deneyimleri ve yüksek işlevselliği ergenler arasında okula aidiyet duygusunu artırdığı görülmüştür. Her ne kadar alan yazında bu konu ile ilgili yapılmış çalışma bulunmasa da bu çalışmanın Ürgüp ilçesindeki okullarda kesitsel olarak gerçekleştirilmiş olması çalışmanın sınırlılıklarındandır. Bu bağlamda çalışmanın sonuçları ve genelliği değerlendirilirken bu sınırlılıklar göz önünde bulundurulmalıdır. Ayrıca yapılacak diğer çalışmalarda ergenlerin okula aidiyet duyguları ile sağlıksız yaşam biçimi davranışları; alkol, uyuşturucu, dengesiz beslenme, akademik başarısızlık, okul terki ve kronik rahatsızlıklar gibi konular incelenebilir. Çalışma sonuçları hem ebeveynlere hem de eğitimcilere ergenlerin sağlıklı yaşam biçimi davranışları hakkında farkındalıklarının artırılması konusunda yardımcı olabilir. Bunun yanında okul idarecileri ve öğretmenler ergenlerin okula aidiyet duygularını artıracak okul içi ve dışı faaliyetlerin sayısını ve çeşitliliğini artırabilirler.

KAYNAKLAR

- Adelabu, D. H. (2007). Time perspective and school membership as correlates to academic achievement among African American adolescents. *Adolescence*, 42(167), 525-538.
- Al-Kandari F. & Vidal VL. (2007). Correlation Of Health-Promoting Lifestyle, Enrollment Level and Academic Performance of College of Nursing Students in Kuwait. *Nursing And Health Science*, 9, 112-119.
- Altınsoy, F. & Özyer, K. K. (2018). Liseli Ergenlerde Okula Aidiyet Duygusu: Umutsuzluk ve Yalnızlık ile İlişkisi. *Elementary Education Online*, 17(3). <https://doi.org/10.17051/ilkonline.2018.466429>
- Arastaman, G. (2009). Lise birinci sınıf öğrencilerinin okula bağlılık (school engagement) durumlarına ilişkin öğrenci, öğretmen ve yöneticilerin görüşleri. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi*, 26(26),102-112.
- Arslan, G. (2019). School belonging in adolescents: Exploring the associations with school achievement and internalizing and externalizing problems. *Educational and Child Psychology*, 36(2), 22-34
- Avrupa Komisyonu. (2012). *Türkiye 2012 Yılı İlerleme Raporu. Genişleme Stratejisi ve Başlıca Zorluklar 2012-2013*. http://www.abgs.gov.tr/files/AB_Iliskileri/AdaylikSureci/IlerlemeRaporlari/2012_ilerleme_raporu_tr.pdf Erişim Tarihi: 03.09.2013

 Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi	Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi MAKÜ-EBED	e-ISSN: 2146-6467	Yıl: 2022	Cilt: 10	Sayı: 13	Sayfa: 71-87
---	--	------------------------------------	----------------------------	---------------------------	---------------------------	-------------------------------

- Aydın, O., Şahin, D., Güzel, H. Y., Abayhan, Y., Kaya, A. G., & Ceylan, S. (2013). Ait olma ihtiyacının ve haberdar olmanın psikolojik dışlanmaya gösterilen tepkiler üzerindeki etkileri. *Türk Psikoloji Dergisi*, 28(72), 21-31.
- Bellici, N. (2015). Ortaokul öğrencilerinde okula bağlanmanın çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 15(1), 48-65.
- Binay Ş. (2012). *Ergenlerin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları İle Öz Yeterlilikleri Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Mersin Üniversitesi, Mersin.
- Booker, K. C. (2004). Exploring school belonging and academic achievement in African American adolescents. *Curriculum and Teaching Dialogue*, 6 (2), 131-143.
- Cemalcılar, Z. (2010). Schools as socialisation contexts: Understanding the impact of school climate factors on student's sense of school belonging. *Applied Psychology: An International Review*, 59(2), 243–272.
- Cicognani, E., Klimstra, T., & Goossens, L. (2014). Sense of community, identity statuses, and loneliness in adolescence: A cross-national study on Italian and Belgian youth. *Journal of Community Psychology*, 42(4), 414-432.
- Eccles, J. S., & Roeser, R. W. (2011). Schools as developmental contexts during adolescence. *Journal of Research on Adolescence*, 21, 225-241. doi: 10.1111/j.1532-7795.2010.00725.x
- Esin, M.N. (1999). Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği nin Türkçe`ye uyarlanması. *HB*, 12(45): 87-96.
- Furrer, C. ve Skinner, E. (2003). Sense of relatedness as a factor in children's academic engagement and performance. *Journal of Educational Psychology*, 95(1), 148-162. <http://dx.doi.org/10.1037/0022-0663.95.1.148>
- Dağdevire, Z. ve Şimşek, Z., (2013). Şanlıurfa İl Merkezindeki Lise Öğrencilerinin Sağlığı Geliştirme Davranışları ve İlişkili Faktörler. *TAF Preventive Medicine Bulletin*, 12(2), 135–142.
- Demirezen E, Coşansu G. (2005). Adolesan Çağı Öğrencilerde Beslenme Alışkanlıklarının Değerlendirilmesi. *Sted*, 14(8):174-78
- Doğan, A. (2015). *Ortaöğretim öğrencilerinin kural dışı davranış göstermelerinde öğretim hayatlarını denetleyememe inancı, özsaygı ve okula aidiyet duygularının rolü*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Mersin Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Mersin.
- Doğan, T., Sapmaz, F. ve Totan, T. (2011). Beden imgesi baş etme stratejileri ölçeğinin Türkçe uyarlanması: geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 12,121-129.
- Hascher, T., and G. Hagenauer. 2010. "Alienation from School." *International Journal of Educational Research* 49: 220–232. doi.org/10.1016/j.ijer.2011.03.002
- Hendrick, S. (2009). *Yakın ilişkiler psikolojisi* (A. Dönmez, Çev.) Ankara: Nobel Yayın.
- Hughes, J. N., Im, M. H., & Allee, P. J. (2015). Effect of school belonging trajectories in grades 6-8 on achievement: Gender and ethnic differences. *Journal of School Psychology*, 53(6), 493–507. <https://doi.org/10.1016/j.jsp.2015.08.001>
- Gökdal, A. Ö. (2019). *Ergenlerin Okula Aidiyet Duyguları ve Başa Çıkma Stratejilerinin İncelenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.

- Goodenow, C. (1993). The Psychological sense of school membership among adolescents: scale development and educational correlates. *Psychology in the Schools*, 30, 79-90.
- Johnson, M. K., Crosnoe, R. ve Thaden, L. L. (2006). Gendered patterns in adolescents' school attachment. *Social Psychology Quarterly*, 69(3), 284-295. doi:10.1177/019027250606900305
- Karadamar, M., Yiğit, R. ve Sungur, M.A., (2014). Ergenlerin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarının Değerlendirilmesi. *Anadolu Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri Dergisi*, 17 (3), 131– 139.
- King, R. B., Ganotice, F. A., & Watkins, D. A. (2014). A cross-cultural analysis of achievement and social goals among Chinese and Filipino students. *Social Psychology of Education*, 17, 439-455. doi: 10.1007/s11218-014-9251-0
- Korpershoek, H. 2016. Relationships among Motivation, Commitment, Cognitive Capacities, and Academic Achievement in Secondary Education. *Frontline Learning Research* 4: 28–43. doi.org/10.14786/flr.v4i3.182
- MEB (2013). *Ortaöğretimde Sınıf Tekrarı, Okul Terk Sebepleri ve Örgün Eğitim Dışında Kalan Çocuklar Politika Önerileri Raporu*. Retrived from <https://www.meb.gov.tr/earged/unicef/S%C4%B1n%C4%B1f%20Tekrar%C4%B1,%20Okul%20Terki%20Politika%20Raporu.pdf>
- Nichols, S. L. (2008). An exploration of students's belongingness beliefs in one middle school. *The Journal of Experimental Education*, 76(2), 145–169.
- Neel, C. G. O. ve Fuligni, A. (2013). A longitudinal study of school belonging and academic motivation across high school. *Child Development*, 84(2), 678-692
- Özgök, A., & Sarı, M. (2016). Ortaokul öğrencilerin okula aidiyet duygusu ve arkadaş bağlılık düzeyi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 25(3), 71- 86.
- Portela-Pino, I., Alvariñas-Villaverde, M., Martínez-Torres, J., & Pino-Juste, M. (2021). Influence of the Perception of Barriers in Practice of PA in Adolescents: Explanatory Model. *Healthcare*, 9(4), 380. <https://doi.org/10.3390/healthcare9040380>
- Sanchez A, Norman GJ, Sallis JF, Calfas KJ, Cella J, Patric K. (2007). Patterns And Correlates Of Physical Activity And Nutrition Behaviors İn Adolescent. *American Journal of Preventive Medicine*, 32(2): 124-130
- Sarı, M. (2012). Lise öğrencilerinde okula aidiyet duygusu. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 1, 147-160.
- Sarı, M. (2011). Adaptation of the psychological sense of school membership scale to Turkish. *Global Journal of Human Social Science*, 15(2), 59-64.
- Steinberg, L. (2013). *Ergenlik*. (Çev. F. Çok, H. Ercan, M. Artar, E. Uçar, S. A. Sevim, M. Bağlı, A. Aypay, T.Şener, R.Parmaksız, C. Satman, T. Yiğit Ve E. G. Kapçı), Ankara: İmge Kitabevi.
- Taylı, A. (2008). Okulu bırakmanın önlenmesi ve önlemeye yönelik uygulamalar. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1), 91-104.
- Taylor, L., and J. Parsons. 2011. "Improving Student Engagement." *Current Issues in Education* 14 (1): 1–33.
- Thomson, S. (2005). Engaging students with school life. *Youth Studies Australia*, 24(1), 10- 15. ISO 690

- Özakgöl AA, Aştı TA, Ataç M, Mercan K. (2016). Lise Son Sınıf Öğrencileri Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarına Sahipler mi? *F.N. Hemşirelik Dergisi*, 24(1): 16-23.
- Yu, T., Xu, J., Jiang, Y., Hua, H., Zhou, Y., & Guo, X. (2022). School educational models and child mental health among K-12 students: a scoping review. *Child and adolescent psychiatry and mental health*, 16(1), 32. <https://doi.org/10.1186/s13034-022-00469-8>
- Walker, S.N., Sechrist, K.R. and Pender, N.J. (1987). The Health-Promoting Lifestyle Profile: Development and Psychometric Characteristics. *Nursing Research*, 36, 76-81. <http://dx.doi.org/10.1097/00006199-198703000-00002>
- World Health Organization. (2013). *Data, statistics and epidemiology. Maternal, newborn, child and adolescent health, 10 facts on adolescent health*. Retrived from http://www.who.int/maternal_child_adolescent/epidemiology/en

EXTENDED ABSTRACT

The aim of this study is to examine the relationship between adolescents' healthy lifestyle behaviors and school belonging. In many studies, healthy lifestyle behaviors such as exercise, physical activity, nutrition, sleep, awareness of health responsibility, interpersonal communication, and stress management prevent risky behaviors, increase psychological well-being of adolescents and have a positive effect on academic performance. Adolescence has been shown as one of the most important developmental processes in which individuals can become aware of these healthy and unhealthy behavior patterns. According to the World Health Organization data, it has been stated that two-thirds of early deaths and one-third of social diseases among adults are the result of negative health behaviors such as smoking, alcohol, physical inactivity, violence and unhealthy sexual intercourse during adolescence. Studies have stated that unhealthy behaviors such as unhealthy diet, physical inactivity, smoking, alcohol and drug use are common among adolescents in Turkish society (Binay, 2012). In this context, it is important to investigate the relationship between school belonging and healthy lifestyle behaviors of adolescents. Starting from not having investigated this subject in the literature, the aim of this study was to examine the relationship between healthy lifestyle behaviors of adolescents and school belonging. The sample of the study consisted of a total of 186 adolescents from 8th and 11th grades. Data from the participants were obtained using the sociodemographic form, the Healthy Lifestyle Behaviors Scale and the Sense of School Belonging Scale. Descriptive statistics, independent t-test, ANOVA and Pearson correlation were used for data analysis with SPSS 25.0 program. While the majority of the participants (61.3%) were male students, the participation rate of female students was 38.7%. Grade level distribution rates of the participants were equal to each other, and the highest participation in the study was from 9th grade students (34.9%). There was no statistically significant difference between gender and school commitment, sense of rejection, self-actualization, health responsibility, exercise, nutrition, and stress management. However, statistical significance was found between the interpersonal support ($p=.001$) score and gender. Interpersonal

support score, which is a subscale of healthy lifestyle behavior, was found to be higher in women (44.57 \pm 3.08) than in men (39.17 \pm 5.83). Accordingly, a statistically significant difference was found between the total score of belonging to the school and the grade levels ($p=.001$). There are differences between the class levels of the participants, the total score of belonging to the school and the total score of healthy lifestyle behaviors. A statistically significant difference was found between the class levels of the participants and the subscales of healthy lifestyle behaviors: health responsibility ($p=.011$), nutrition ($p=.004$) and interpersonal support (.001). Among the grade levels, the school belonging scores of the 10th grade students (69.12 \pm 11.62) were found to be higher than the other grades. In addition, while 10th grade students' health responsibility (28.07 \pm 3.09) and nutritional behavior styles (26.63 \pm 3.67) were found to be higher than other classes, the interpersonal support score of 8th grade students (48.11 \pm 3.99) was found to be higher than other classes. In addition, according to the results of the Kruskal Wallis test performed according to grade levels, it was observed that the scores of adolescents' sense of belonging to school differed significantly according to their grade levels ($\chi^2=42.357$, $p=.000$). It was observed that as the grade levels of the adolescents increased, their sense of school belonging scores decreased. Among the findings, statistical significance was found between the class levels of the participants and the subscales of healthy lifestyle behaviors such as health responsibility, nutrition and interpersonal support. The interpersonal support score of women from the Healthy Lifestyle Behavior subgroups was found to be higher than that of men. Another finding was that there was a positive and significant relationship between the feeling of rejection and stress management. As a result; it has been determined that there is a relationship between the healthy lifestyle behaviors of adolescents and the sense of belonging to the school. For this reason, it has been observed that positive experiences and high functionality of healthy lifestyle behaviors increase the sense of school belonging among adolescents. Although there is no study on this subject in the literature, the fact that this study was carried out cross-sectionally in schools in Ürgüp district is one of the limitations of the study. In this context, these limitations should be taken into account when evaluating the results and generality of the study. In addition, in other studies to be conducted, adolescents' sense of belonging to school and unhealthy lifestyle behaviors; Subjects such as alcohol, drugs, unbalanced nutrition, academic failure, school dropout and chronic diseases can be examined. The results of the study can help both parents and educators to increase their awareness about healthy lifestyle behaviors of adolescents. In addition, school administrators and teachers can increase the number and variety of in-school and out-of-school activities that will increase adolescents' sense of belonging to school.